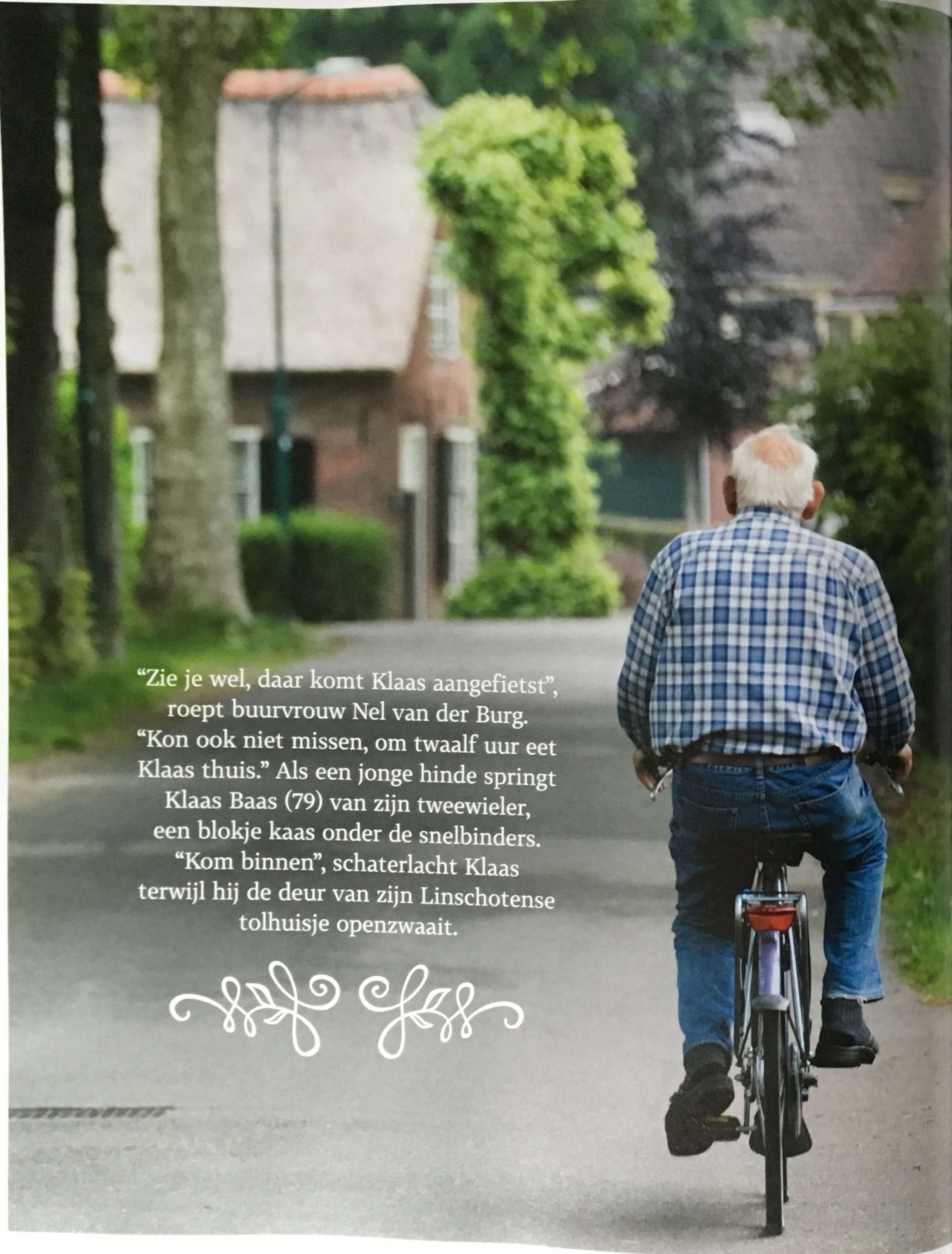

*Als je moeilijk doet,
pest je je eigen. Vandaar dat ik
gemoedelijk van aard ben.*

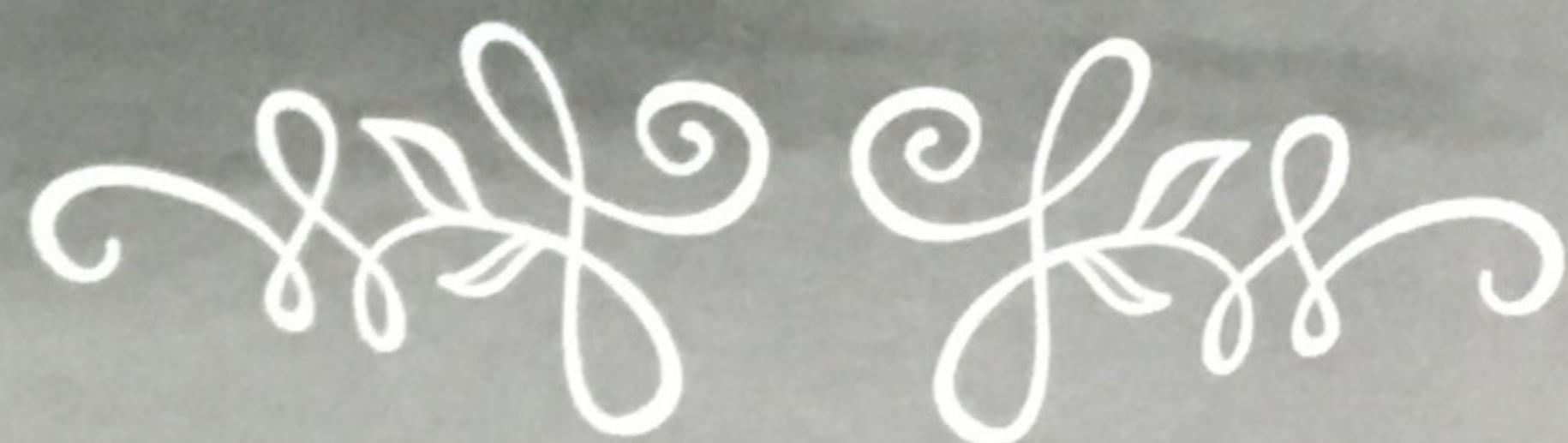
KLAAS BAAS HEEFT GENOEG AAN WEINIG

Tekst DOUWE ANNE VERBRUGGE | Fotografie OTTO KALKHOVEN

“Zie je wel, daar komt Klaas angefiets”, roept buurvrouw Nel van der Burg. “Kon ook niet missen, om twaalf uur eet Klaas thuis.” Als een jonge hinde springt Klaas Baas (79) van zijn tweewieler, een blokje kaas onder de snelbinders. “Kom binnen”, schaterlacht Klaas terwijl hij de deur van zijn Linschotense tolhuisje openzwaait.

De Linschotenaar staat bekend om zijn schaterlach. “Klaas is de vriendelijkheid zelf”, vertelt Nel terwijl zij teruggrentelt naar haar eigen huis. Klaas laat zijn schaterlach nog eens galmen. “Zolang niemand op mijn tenen trapt, en niemand voor mijn huis poept, heeft geen mens last van mij.” Eenmaal binnen aan tafel in de woonkamer van het voormalige tolhuisje licht Klaas zijn levenshouding toe. “Als je moeilijk doet, pest je je eigen. Vandaar dat ik gemoedelijk van aard ben. Mensen met van die extreme gedachten roepen alleen maar weerstand op. Niet dat ik terugverlang naar vroeger, maar omdat mensen vroeger armer waren, had je elkaar meer nodig. Mijn ouders hadden ooit een volkstuin en als je wat over had, dan gaf je dat aan elkaar. Overigens ben ik blij dat ik die volkstuin niet meer heb... Ik ging er om het zo maar te zeggen altijd met frisse tegenzin heen. Tuinwerk is niets voor mij. Ik ben liever wat aan het timmeren.”

Niet mooier op

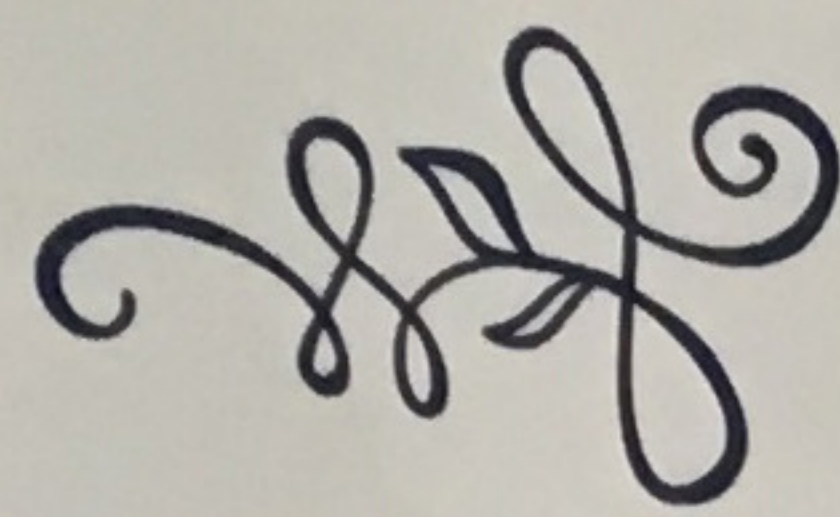
De voormalig ambachtsman is nog steeds reuze handig. Overal in het dorp waar kleine klusjes te doen zijn, is Klaas Baas te vinden. “Och ja, als iemand een deur heeft die klemt of er moet ergens een nieuw kozijntje in, dan ben ik daar niets te beroerd voor. Pas nog bij mijn buurvrouw Nel moest er een raampje op de bovenverdieping worden vervangen. Dan klim ik even de ladder in. Geen probleem. Nee, van hoogtevrees heb ik nooit last gehad. Ik voel me niet onzeker op de ladder. Als ik dat wel had, zou ik het niet doen. Als je naar beneden kukelt, word je er een-twee-drie niet mooier op!”

Tolgaardershuisje

Dat Klaas in een uniek huisje woont, beseft hij maar al te goed. “Het tolgaardershuisje is altijd in bezit geweest van de gemeente. En dat is het nog steeds. Ik huur het van hen. Maar nu wil de gemeente het verkopen. Aan wie? Dat weet ik ook niet, maar ik hoop dat ik er nog een tijdje in mag wonen.”

*‘Als je naar beneden kukelt,
word je er één twee drie niet mooier op’*

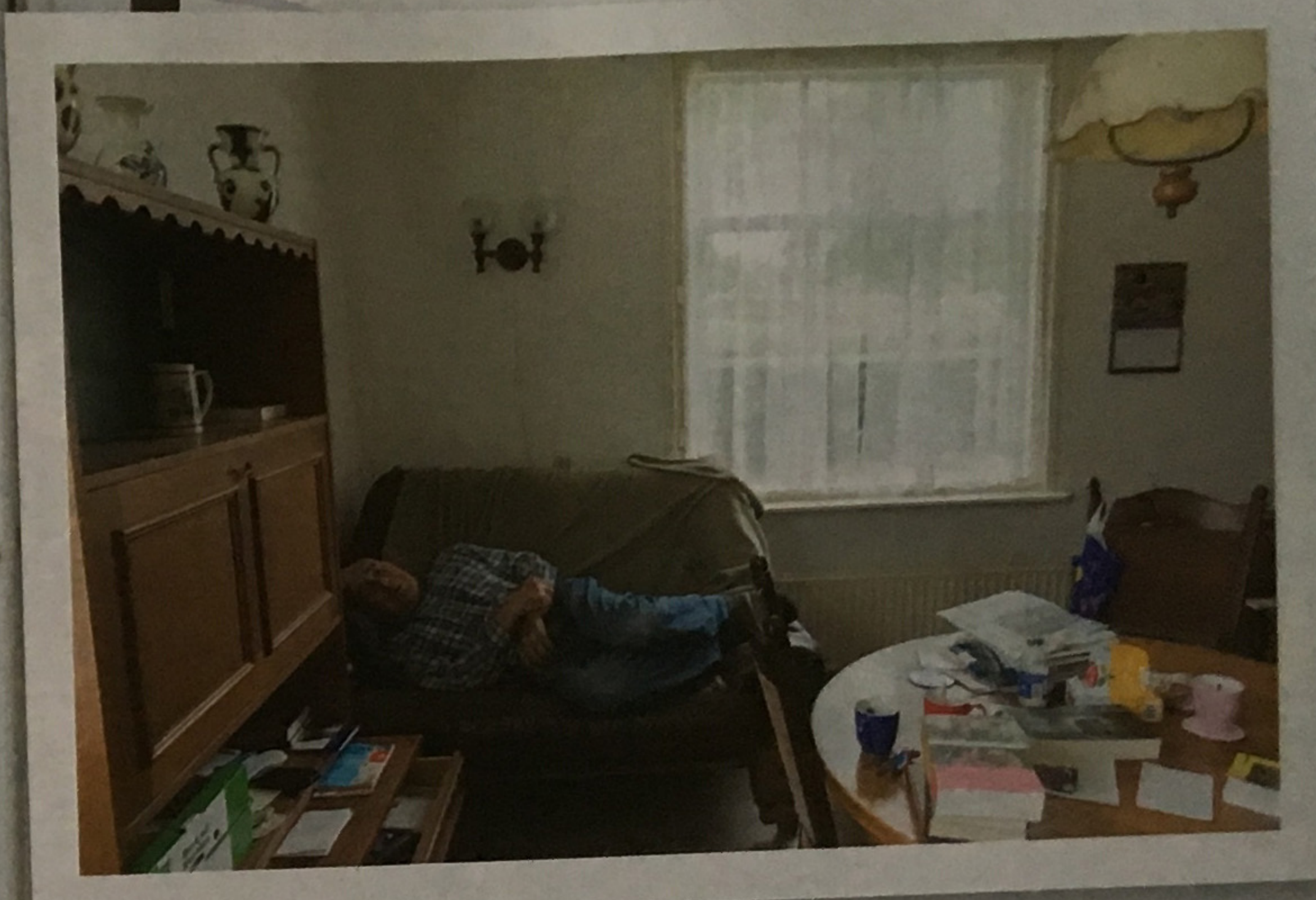

'Drie keer per dag eet ik brood. Gewoon omdat ik geen liefhebber ben van warm eten'

Het huisje zelf, met een vloeroppervlakte van 35 vierkante meter, is gebouwd in 1838. Voor de bekostiging van de nieuwe grindweg naar het naburige Montfoort werd in de herfst en de winter tol geheven. Dat heeft tot 1912 geduurd. "De tollenaars en hun gezinnen hebben er altijd in gewoond, en daarna werd het verhuurd aan gemeenteambtenaren. Totdat mijn ouders en ik er in 1974 gingen wonen. En ach ja, het is wel een mooi huusie. Maar hoe langer je er woont, hoe minder je dat ziet!"

Paard opgetild

Hoewel Klaas is geboren in de polder rond Nieuwerkerk aan den IJssel, voelt hij zich een echte Linschotenaar. Hij woont er sinds zijn zevende en is er een bekende verschijning. "Ik fiets graag een rondje door het dorp of naar mijn broer in Woerden." Klaas staat erom bekend dat hij het niet snel koud heeft. Ook midden in de winter fietst hij rond in een luchtig colbertje. "Ik heb nooit een echte winterjas gehad. Maar ik heb sinds kort wel handschoenen. Ik word een dagje ouder, mijn bloed verandert blijkbaar. Het is minder warm. Maar nog steeds loop ik naar buiten zonder pet op of jas aan. Als ik het koud krijg, ga ik naar binnen." Klaas beschikt over bijzondere krachten, zoveel is wel duidelijk. Maar het meest legendarische dorpsverhaal daarover betreft zijn vader. Die zou eens een paard hebben opgetild. "Tja, wat moet ik daarover zeggen. Mijn broer en ik zijn altijd bijzonder krachtig geweest, maar vaders overtrof ons, dat klopt wel. Sterke Janus werd hij genoemd. Maar of ie een paard heeft opgetild... ik was er niet bij. Verhalen op een dorp worden snel mooier gemaakt dan ze zijn. Een beetje sensatie is mooi natuurlijk. Maar buurvrouw Nel schijnt er meer van te weten." En inderdaad, buurvrouw Nel weet er meer van. Nel: "Ik heb het zelf gezien. Vroeger hadden we een slachterij op het dorp. En een of andere boer ging er met zijn paardje naartoe. Maar dat beessie was er al zo slecht aan toe dat het door de hoeven zakke. Sterke Janus kwam eraan, pakte dat beest om zijn buik en zette het zo weer overeind. Ik wist niet wat ik zag!"

Driemaal daags brood

Het vrijgezellenbestaan in het tolhuisje heeft Klaas nooit echt gedeerd. "Dat ik niet getrouwd ben... ach ja, het loopt gewoon zo. Ik heb er geen moeite mee om alleen te zijn. Ik voel me niet eenzaam. Geluk is wel dat ik nog steeds zo mobiel ben, ik ga er graag opuit. Met de fiets inderdaad. Een gewone, geen elektrische. Zolang ik zelf stroom kan geven, hoef ik het niet van een ander, haha! Maar als het slecht weer is, heb ik er geen moeite mee een dag binnen te zitten. Ik word door kennissen weleens uitgenodigd voor een warme hap, maar daar hoeven ze niet op te rekenen. Drie keer per dag eet ik brood. Gewoon omdat ik geen liefhebber ben van warm eten. Ja, bij mijn broer in Woerden eet ik weleens een broodje shoarma, maar dat is het dan ook."

In de avond vermaakt Klaas zich voor de tv of met de radio. "En ik lees graag de tijdschriften van 'Het Beste' van Readers Digest. Daar leer je veel van. Zo ben ik er wel achter dat geen één uitvinding zaligmakend is. Ook het internet niet. Je kunt er veel moois mee, maar het internetfrauderen heeft inmiddels zijn intrede gedaan. Ach ja, ik ben blij dat ik genoeg heb aan weinig. Zie je hier die oude schuiframen? Daar zijn weleens inbrekers door naar binnen gekomen. Ze dachten zeker een goudmijn aan te treffen. Nou, ze hebben alleen mijn geldpotje voor collectes meegenomen. Daar zat wat muntgeld in voor collectes aan de deur, jaja, iedere collectant krijgt wat van mij. Dat hoort. Wel heb ik een mobiele telefoon, dat is mijn luxe. Maar eerlijk gezegd ben ik die vaak kwijt. Gooi maar een briefje door de deur, zeg ik tegen mensen die mij willen bereiken, dan bel ik wel terug." 🌿